

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **J. K.**, právně zast. Mgr. Petrou Gerlichovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, Španělská 6, proti žalovanému **Městskému úřadu Prostějov, Stavebnímu úřadu Městského úřadu Prostějov**, se sídlem v Prostějově, nám. T. G. Masaryka 130/14, za účasti 1) **J. M** a 2) **R. M.**, oba právně zast. Mgr. Daliborem Lachmanem, advokátem, se sídlem v Prostějově, Plumlovská 44, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci bude po právní moci tohoto usnesení vrácen prostřednictvím jeho právní zástupkyně Mgr. Petry Gerlichové zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28.6.2010 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2010, sp. zn. SÚ/922/2010-Sach, č.j.: PVMU 84232/2010 61, kterým žalovaný po posouzení podle § 96 odst. 1 a 2 zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), oznámení o záměru umístění stavby, které dne 29.3.2010 podaly osoby zúčastněné na řízení souhlas s umístěním stavby „Oplocení“ u domu v ulici Kostelecká 28, č.pop. 290 na pozemku p.č. 402 – stavební plocha v katastrálním území Prostějov (dále jen „stavba“).

Z předloženého správního spisu i ze samotného žalobního návrhu vyplývá, že žalobce proti uvedenému rozhodnutí nepodal odvolání.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (jedná se o rozsudek tohoto soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 92/2008 – 76, přístupný na www.nssoud.cz) je územní souhlas vydaný na základě ust. § 96 stavebního zákona rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a je proto

proti němu přípustné odvolání. S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se Krajský soud v Brně ztotožňuje. Jak bylo shora již uvedeno, z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce nevyužil možnost podat proti tomuto rozhodnutí odvolání. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí mu nebylo nikdy oznámeno, ani doručeno, oznámení o záměru nebylo ani v průběhu řízení nikde na veřejně přístupném místě vyvěšeno tak, aby se s ním žalobce mohl seznámit. Napadené rozhodnutí vyvěšily osoby zúčastněné na řízení dne 29.4.2010 za roletami svého okna v nečitelném stavu, kdy části rolety překrývaly z velké části text rozhodnutí. Žalobce tak měl možnost se o vydaném rozhodnutí dozvědět nejdříve 29.4.2010; s ohledem na uvedené skutečnosti se žalobce ve své podstatě do doby podání žaloby neměl možnost s celým obsahem rozhodnutí podrobněji seznámit. Proto podle něj lhůta pro podání žaloby může skončit nejdříve dne 29.6.2010. Z obsahu žaloby podané v projednávané věci vyplývá, že žalobce proti napadenému správnímu rozhodnutí podrobně argumentoval skutkovými i právními námitkami. Z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že toto rozhodnutí neobsahuje poučení o možnosti podat proti němu odvolání.

Podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

Podle ust. § 83 odst. 2 správního řádu lze v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle ust. § 68 odst. 5 odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70, věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Podle ust. § 68 odst. 5 správního řádu se v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

Podle ust. § 70, věta první, správního řádu opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal.

Napadené rozhodnutí žalovaného neobsahovalo poučení o odvolání proti němu a z obsahu správního spisu vyplývá, že nebylo ani vydáno opravné usnesení ve smyslu ust. § 70, věty první, správního řádu. Ve smyslu shora citovaného ust. § 83 odst. 2 správního řádu by tak bylo možno podat odvolání proti žalobou napadenému správnímu rozhodnutí do 90 dnů ode dne jeho oznámení. Z obsahu správního spisu však zároveň vyplývá, že k oznámení odvolání žalobci žalobou napadeného rozhodnutí nedošlo.

Podle ust. § 84 odst. 1 správního řádu osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat dovolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce nepatří pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.

Podle ust. § 84 odst. 2 správního řádu se neoznámení rozhodnutí nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jakoby mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.

Podle ust. § 84 odst. 3 správního řádu při vedení řízení po podání odvolání podle odst. 1 je třeba zvlášť dbát oprávněných zájmů účastníků, kteří byli v dobré víře. Odkladný účinek odvolání lze z vážných důvodů vyloučit (§ 85 odst. 2) i dodatečně.

Z obsahu správního spisu i procesních podání účastníků řízení vyplývá, že žalobce je vlastníkem pozemku, na němž se nachází předmětná stavba a který hraničí s pozemkem osob zúčastněných na řízení. Ve smyslu ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona byli účastníky předmětného územního řízení, v jehož rámci byl vydán žalobou napadený územní souhlas, kromě osob zúčastněných na řízení, také žalobce, neboť podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) jsou účastníky územního řízení také osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. O tom, že žalobce byl s žalobou napadeným rozhodnutím seznámen, svědčí m.j. projednávaný žalobní návrh, neboť v jeho rámci je proti napadenému správnímu rozhodnutí podrobně skutkově i právně argumentováno. Žalobci tak marně uplynula lhůta pro podání odvolání 30. dnem ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí dozvěděl (jedná se o lhůtu končící 24.5.2010, neboť žalobce se o vydání napadeného rozhodnutí dozvěděl dne 29.4.2010). Do uvedené doby však odvolání proti napadenému správnímu rozhodnutí vydáno nebylo a podle obsahu předloženého správního spisu a vyjádření žalovaného nebylo odvolání proti žalobou napadenému správnímu rozhodnutí podáno ani poté.

Podle ust. § 5 zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že soudní ochrana nastupuje až poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí v rámci správního řízení. Obdobně se k této problematice vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.5.2005, sp.zn. 2 Afs 98/2004, publikovaném pod č. 672/2005 Sb. NSS (dostupno na www.nssoud.cz), kde bylo vysloveno, že soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Účastník správního řízení tedy musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany.

Podle ust. § 68a s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Jelikož žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které zvláštní zákon – správní řád – připouští a nejde zároveň o případ, že rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu žalobcových práv změněno k opravnému prostředku jiného, jedná se o případ nepřipustnosti žaloby a soud je povinen v takovém

případě rozhodnout o jejím odmítnutí postupem ve smyslu shora citovaného ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Pokud jde o osoby zúčastněné na řízení, soud jim plnění povinností neuložil a ani nebylo shledáno, že by zde byly dány důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by jim mohlo být přiznáno právo na náhradu dalších nákladů řízení.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci rozhodl soud podle ust. § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 22.9.2010

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu